

TEN ROOMS OF THE MIND

GENETICS

Origin

GENETICA GILLETTE

Origo

DECEM CUBICULA MENTIS

Est domus quam unusquisque nostrum incolit, quamvis eam numquam elegerit.

Nullam inscriptionem habet. In nulla tabula geographica apparet. Eam tamen melius novimus quam ullum locum ubi umquam vere habitavimus. Intus decem sunt ianuae.

Quasdam cotidie aperimus nec animadvertimus.

Alias clausas tenemus, simulantes eas nihil ad nos pertinere.

Sunt deinde cubicula quae ipsi non aedificavimus, quae tamen nescio quomodo intra nos gerimus. Haec non est doctrina.

Non est enchiridion psychologiae quod in pluteo pulvere obducitur.

Est narratio viri qui haec decem cubicula singillatim peragravit, saepe nesciens ubi esset, quique nunc, paucis annis amplius umeris onustus, ea describere conatur prorsus ut expertus est.

Decem ianuae.

Omnes aperui.

Quasdam curiositate ductus.

Quasdam invitus.

Quasdam tum demum, cum iam serius esset quam ut redirem.

Si haec cubicula tibi nota videntur, non ideo est quod meam historiam narrant.

Ideo est quod, alicubi in imo, tuam quoque narrant.

Ferdinando

GENETICA — Origo

In speculum inspexi.

Me ipsum videre putabam.

Deinde aliud videre coepi.

Patrem meum.

Avum meum.

Silentia eorum.

Pertinaciam eorum.

Timores eorum.

Disciplinam eorum.

Sed erravi.

Non satis temporis in matre mea quaerenda consumpsi.

Mulierem quae me in lucem edidit.

Eam tantum in vultu meo quaesivi.

Genetica est bibliotheca sine pluteis.

Tabularium in carne inscriptum.

Omnis gestus vestigia continet.

Omnis responsio memoriam servat.

Proelia gerimus quae numquam pugnativimus.

Timores quos numquam didicimus.

Vires quarum origines explicare non possumus.

Numquam initium absolutum sumus.

Continuitas sumus.

Caput proximum sumus historiae multo maioris quam nomen nostrum.

Tum aliquid intellexi.

Hereditas gravissima non in lineamentis oris scripta erat.

Non in oculis.

Non in forma vultus.

In factis scripta erat.

In illo tacito modo difficultatibus obviam eundi.

In facultate tolerandi sine strepitu.

Et ibi tandem matrem meam videre coepi.

Non in speculo.

Sed quotiescumque non cedere elegi, nec id mundo nuntiavi.

Ferdinando